

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Sekmadienio katechezė

Dekanas klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

Morta, Morta, tu rūpiniesi ir sielojiesi daugeliu dalykų, o reikia tik vieno (Lk 10, 41)

Mieli broliai ir seserys Kristuje, vasara – atostogų, svečiavimosi, bendrystės metas, todėl norisi paliesti svetingumo temą, peržvelgti, kas apie tai rašoma Šv. Rašte.

Senojo Testamento Pradžios knygoje skaitome, kaip Abraomas svetingai priima tris „pačioje dienos kaitroje“ pasirodžiusius vyrus. Įkvėptasis autorius iš karto pristato, kad „VIEŠPATS pasirodė jam prie Mamrės ažuolų“ (Pr 18, 1). Nors Abraomas iš pradžių neatpažįsta Dievo, tačiau jis pagarbiai nusilenkia kviesdamas: „Mano Viešpatie, jei randu malonę tavo akyse, neaplenk savo tarno. Tebūna atnešta truputį vandens, – nusiplaukite kojas ir pailsėkite po medžiu. Atnešiu kšnių duonos, kad galėtumėte atsigaivinti. Tada galėsite toliau eiti“ (Pr 18, 3–5). Išgirdęs teigiamą atsakymą, Abraomas, būdamas senyvo amžiaus, tarsi jaunuolis greitai nuskubėjo pas Sarą į palapinę ir paliepė „Greitai įmaišyk tris saikus gerų miltų, išminkyk ir iškepk plokštainių“ (Pr 18, 6). Po to „nubėgo prie kaimenės, paėmė veršį, jauną ir rinktinį, padavė jį tarnui, kuris greitai jį paruošė“ (Pr 18, 7). Ši skuba parodo ypatingą pagarbą ir džiaugsmą sutinkant svečią, apie kurį tik viešnagės pabaigoje sužino, jog jis yra pats Dievas. Apaštalas Paulius laiške ko-

rintiečiams rašė: „Dievas myli linksmą davėją. O Dievas gali jus apipilti tūleriopomis malonėmis“ (2 Kor 9, 7–8). Būtent netikėtos dovanos susilaukė ir Abraomas – jis gavo pažadą, kad po metų jam gims sūnus. Atkreipkite dėmesį ir į tai, kad Abraomas ne tik džiugiai priėmė svečius, bet nuolankiai jiems patarnavo. Pagarbiai pasveikinęs ir kukliai pasiūlęs „truputį vandens“ ir „kšnių duonos“, jis surengė tikrą puotą ir pats patarnavo svečiams.

Evangelija pagal Luką (Lk 10, 38–42) aprašo dviejų seserų svetingą Jėzaus priėmimą. Morta, būdama vyresnė, rūpinasi maistu, o Marija svetingumą parodo sėdėdama prie Jėzaus kojų ir atidžiai klausydama Jo žodžių. Mylėdama Jėzų, Morta stengiasi kuo geriau paruošti vaišes, ji netgi nusiskundžia: „Viešpatie, tau nerūpi, kad sesuo palieka mane vieną patarnauti? Sakyk, kad ji man padėtų“ (Lk 10, 40). Į tai Jėzus atsakė: „Morta, Morta, tu rūpiniesi ir sielojiesi daugeliu dalykų, o reikia tik vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį, kuri nebus iš jos atimta“ (Lk 10, 41–42). Žinoma, nedera nuvertinti Mortos pastangų, nes be jų svečiai liktų paprasčiausiai alkani. Abi tarnystės Viešpačiui ir apskritai svečiui yra svarbios, tačiau bendravimas žodžiu yra svarbesnis. Priimdami svečius, mes paprastai per daug dėmesio skiriame valgiui. Vaisių stalas dažnai būna gausiai nukrautas gardžiausiais valgiais, kad net nebelieka laiko paprasčiausiam pabendravimui, pasikalbėjimui, patirties pasidalijimui. Tad ruošiant vaišes, reikėtų pamąstyti ir apie tai, jog svarbiausia yra bendrystė. Lygiai taip ir mūsų žemiškieji rūpesčiai neturi nustelbti Dievo žodžio: jis turi kristi į gerą dirvą, kad mūsų tikėjimas augtų ir duotų gausų derlių.

Mielieji, Marija ir Morta žinojo, kad jų svečias – pats Viešpats. Mes taip pat dėmesingai ir svetingai turime priimti išalkusį, ištroškusį, nuogą pakeleivį, lignonį ar kalinį, nes „kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte“, – moko Jėzus (Mt 25, 40). Apaštalas Paulius Laiške žydams rašo: „Nepamirškite svetingumo, nes per jį kai kurie, patys to nežinodami, buvo priėmę viešnagėn angelus“ (Žyd 13, 2). Taip atsitiko ir Abraomui. Taigi priimdami mielus ir lauktus svečius, Šv. Rašto pamokyti, nepamirškite, kad žodžio tarnystė yra svarbesnė už bet kurią kitą tarnystę. Kartu nepamirškite parodyti deramą dėmesį ir svetingumą nelauktam, netikėtam svečiui, kuris taip pat gali suteikti nemažai džiaugsmo ir laimės.

Lacrime

Karaliene į dangų paimtoji

Sūnaus galia į dangų Paimtoji,
Valdove mūsų neramių širdžių...
Tyra prieš Dievo Veidą atsistoji
Priimt vainiko dvylikos žvaigždžių.

Dangaus garbėj – su siela ir su kūnu –
Švieti varšom saulėtekio spalvų!
O žemėj Tavo dukterys ir sūnūs
Žieduose ieško pėdsakų Tavų...

Iš vargo žemės – ašarų pakalnės
Tu jų maldas ir prašymus girdi,
Visur mus lydi Tavo akys švelnios,
Kaip kūdikius – Tu mus namo vedi.

O melsk už mus, Meilingoji Valdove,
Leisk danguje regėti Tavo šlovę!

Iš kelionių sugrižus

Dr. Vidmantas Budrys, Gailestingumo darbų riterio ordino kavalierius, Pilnų namų bendruomenės garbės narys

Sumos choro viešnage Pilnų namų bendruomenėje

Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilikos Sumos choras svečiavosi Panaros kaime įsikūrusioje plačiai žinomoje Pilnų namų bendruomenėje. Giedojome per šventąsias Mišias. Po Mišių bendruomenės projektu vadovė Rūta Jakubonienė papasakojo apie bendruomenę ir vykdomus projektus. Pasivaikščiujome po bendruomenės teritoriją apžiūrėjome herbulariumą, kur bendruomenės nariai augina vaistažoles. Norintieji bendruomenės kioskelyje galėjo išsityti vaistažolių arbatų, kvėpiančiųjų aliejų, kompaktinių plokštelių su bendruomenės įkūrėjo kunigo Valerijaus Rudzinsko mokymais įvairiomis temomis. Pasisvečiavę bendruomenėje, grįžome Kaunan, pakeliui, Merkinėje, surengę pikniką. Esame labai patenkinti išvyka ir dėkojame mūsų klebonui dekanui monsinjorui Vytautui Grigaravičiui, padėjusiam surengti šią kelionę.

Manau, kad laikraščelio skaitytojams bus įdomu susipažinti su Pilnų namų bendruomenės istorija ir jos veikla, todėl kviečiu į trumpą šios bendruomenės pristatymą.

Bendruomenė veiklą vykdo nuo 1997 m. ir trokšta per bendrą krikščionišką gyvenimą būti Dievo gailestingumo ženklu labiausiai nusivylusiems ir atstumtėms (plg. Lk 14, 16–24). Viešpaties troškimas, „kad mano namai būtų pilni“ (Lk 14, 23), kupinas viltį nešančio Dievo gailestingumo patiem silpniausiems bei atstumtėms, tapo šios bendruomenės įkvėpimo šaltinis. Iš čia kilo ir jos pavadinimas – Pilnų namų bendruomenė.

1999 m. vasarą Jo Ekscelencijai Kaišiadorių vyskupui buvo pristatyti bendruomenės Įstatų apmatai bei gyvenimo tvarka ir gautas jo pritarimas kurti bendruomenę. Kaišiadorių vyskupas Juozapas Matulaitis, nuo pradžių globojęs bendruomenę, 2001 m. liepos 2 d. patvirtino jos Įstatus ir suteikė jai bažnytinio juridinio asmens statusą.

Bendruomenę sudaro pasišventusieji broliai ir besirengiantieji pasišvęsti bei globotiniai ar atliekantys reabilitaciją asmenys. Aukščiausias bendruomenės valdymo organas – Taryba, į kurią įeina įkūrėjas ir visi pasišventusieji broliai. Stipresni ir sveikesni bendruomenės žmonės

gilynasi į krikščioniškąjį pasaulimą, liudija ir ugdo tikėjimą, kasdien dalydamiesi su silpnesniaisiais jų vargais, džiaugsmiais, rūpesčiais ir malda. Bendruomenė turi savo ženklą ir drabužį. Bendruomenės šūkis – GAILESTINGUMAS IR IŠTIKIMYBĖ.

Pilnų namų bendruomenės misijos tikslas – kad turintis problemų žmogus, apsigyvenęs bendruomenėje, būtų evangelizuotas, priimtų tikėjimą, pradėtų vaduotis iš priklausomybių ir rengtųsi sugrižti į savarankišką gyvenimą arba pasišvęstų atliekamai tarnystei. Tačiau svarbiausia, kad į bendruomenę atvykęs žmogus atsivertų Viešpaties gailestingumui, priimtų tikėjimą ir, Dievo padedamas, vaduotųsi iš priklausomybių. Šiam tikslui pasiekti telkiamos maksimalios pastangos. Nuo įsikūrimo pradžios nemažai bendruomenėje apsilankusių ar gyvenusių žmonių susidūrė su tiesioginiu krikščioniško gyvenimo liudijimu bei Gyvenimo Žodžiu, susitaikė su Dievu ir Bažnyčia, dažnas atgavo dvasios pusiausvyrą ir gyvenimo viltį.

Į bendruomenę yra priimami vaikinai nuo 18 iki 30 m. Į ją atvykstama iš anksto suderinus. Ilgiau pasilieka tik po bandomojo laikotarpio. Po 1–3 mėnesių, jei atvykusiojo elgesys neprieikštingas ir jis pats to pageidauja, pateikia bendruomenės Tarybai prašymą tapti tiriančiuoju pasaulimą arba ugdomuoju (juo būnama nuo 6 mėn. iki dvejų metų). Sėkmingai išklausę ugdymo programą vaikinai pateikia prašymą tapti pašauktaisiais (pašauktųjų formacija trunka nuo vienerių iki dvejų metų). Priimamieji į pašauktuosius įvelkami į bendruomenės drabužį. Vėliau pašauktieji duoda laikinus (nuo vienerių iki trejų metų) pažadus bendram gyvenimui ir misijai. Galiausiai, gavę vienbalsį bendruomenės Tarybos pritarimą, jaunuoliai duoda galutinį pažadus likusį gyvenimą gyventi kartu, liudyti Evangeliją ir vykdyti bendruomenės pasaulimą. Į visas pakopas įvedama liturginėmis apeigomis.

Bendruomenė vadovaujasi tradicine vienuolynuose įprasta dienotvarka, dar kitaip vadinama regula, pritaikyta jos misijai. Daug dėmesio skiriama maldai, todėl keturis kartus per dieną kalbamos Dievo tautos liturginės valandos, visi

bendruomenės nariai dalyvauja šv. Mišiose, įvairiose dvasinėse pratybose, taip pat dirba bei studijuoja. Be to, vykstama į ekskursijas, rengiamos įvairios kultūrinės programos. Bendruomenė jau išugdė kelis pasišventusius brolius, o kunigų seminarijai parengė būrelį klierikų.

Nuo pusryčių iki pietų ir pasibaigus pietų pertraukai iki vakarienes vyksta įvairiapusė terapinė veikla, įskaitant aktyvaus darbo terapiją. Šiltuoju metų laiku puoselejama aplinka, žiemą daugiau dėmesio skiriama meninei kūrybinei veiklai. Nuolat susitinkama su įdomiais lektoriais, atstovaujančiais įvairias mokslo kryptis, rengiami sisteminiai paskaitų ciklai. Dienos veikla baigiama 22.00 val. Dievo tautos liturginėmis valandomis ir iki rytinio susitelkimo maldai laikomasi tylos.

Maloniai laukiamas kiekvienas į bendruomenę atvykstantis svečias: kiekvienas su gerais ketinimais panoręs bendruomenę aplankyti žmogus priimamas lyg pats Viešpats, atėjęs į bendruomenės namus. Bendruomenė pasirengusi svečiams patarnauti, visuomet su meile pasidalyti duonos kąsniu, pakviesti į bendruomenės liturgiją, kasdienybę ar šventes.

Tačiau reikia atkreipti svečių dėmesį į keletą bendruomenės svarbių dalykų. Pilnų namų bendruomenė, kaip besikurianti vienuolija, turi savo dienotvarkę, maldos, poilsio, dvasinių pratybų ar kitokio ugdymo ritmą, todėl atvykstantys svečiai, iš anksto dėl atvykimo susiderinę su bendruomenės vadovybe, ypač tais atvejais, kai gauna bendruomenės vadovybės sutikimą apsinakvoti, kviečiami dalyvauti maldoje ir dvasinėse pratybose. Be to, jie privalo laikytis bendruomenėje nustatytos regulos, ypač tylos nuo vakarinės iki rytmetinės maldų. Tuo laikotarpiu vaikščioti po teritoriją ar bendrauti su bendruomenėje gyvenančiais žmonėmis griežtai draudžiama. Svečių prašoma į bendruomenę su savimi nesivežti televizorių, radijo aparatų ar magnetofonų bei pasaulietiškos spaudos, griežtai draudžiama su savimi atsigabenti alkoholinius gėrimus. Asmenys, kurie nepaklustų šiam prašymui ir atsivežtų į bendruomenę alkoholį, ateityje negalėtų lankytis bendruomenėje. Atkreipiamas

svečių dėmesys, kad draudžiama leisti naudotis savo mobiliaisiais telefonais bendruomenėje gyvenantiems žmonėms. Rūkyti bendruomenėje leidžiama, tačiau tik tam skirtose vietose.

Į bendruomenę atvykstanti grupė gali užsakyti gidą, suderinusi iš anksto (mažiausiai prieš savaitę) su bendruomenės administracija atvykimo laiką. Į bendruomenę galima atvykti ne anksčiau kaip

nuo 9 val. ryto. Jei neketinama dalyvauti vakarinėse maldose, iki jų turi būti išvykstama. Svečiai, atvykstantys šiokiadieniais ir sekmadienį į pamaldas, informuoti apie tai neprivalo.

Parapijos Caritas Pagalbos namuose tarnybos informacija

Parapijos „Caritas“ komandos stažuotė Anglijoje

2016 m. balandžio 4–8 dienomis parapijos Caritas Pagalbos namuose tarnybos darbuotojai ir savanoriai vyko į komandiruotę Didžiojoje Britanijoje. Vizito metu siekta iš arčiau susipažinti su Anglijoje veikiančia hospisų sistema.

Hospisas – tai įstaiga arba kelių įstaigų tinklas, kur teikiama pagalba sunkiai ir nepagydomai sergantiems bei terminalinę ligos fazę patiriantiems ligoniams. Paprastai hospisuose onkologinėmis ligomis bei kitomis ligomis sergantys asmenys bei jų artimieji gali gauti profesionalios medicininės priežiūros, simptomų kontrolės, slaugos, psichoemocinio konsultavimo, paramos gedėjimo atveju paslaugas. Visi hospisų veikimo sistemos principai yra pagrįsti pagarba žmogiškajam orumui: kiekvienas žmogus, nepaisant jo tautybės, tikėjimo, amžiaus, finansinio statuso ar politinių pažiūrų, turi teisę paskutines gyvenimo akimirkas sutikti oriai, mirties nepriartinant ar nesiekiant jos nutolini dirbtiniais būdais. Visa pagalba ligoniams bei jų šeimos nariams hospisų sistemoje yra teikiama nemokamai. Sergantiems sudarytos tikros namų sąlygos. Tam, kad jie galėtų gerai jaustis, gauti profesionalią medicininę, socialinę, teisinę, psichologinę, dvasinę pagalbą, yra pasitelkiama didelė darbuotojų ir savanorių komanda.

Atvykus į pirmąją kelionės vietą – St. John's hospisą, mus maloniai pasitiko jų vadovas Mike Coward. Šis hospisas priklauso Sue Ryder organizacijai tinklui, jungiančiam 7 panašaus pobūdžio hospisus. Pats St. John's hospisas, kuriame yra 15 lovų, yra įsikūręs strategiškai geroje vietoje, nuošaliau nuo gyvenvietės; pro įstaigos langus atsiveria nuostabus gamtovaizdis.

Parapijos Caritas komanda stebėjosi, kad lietuvio akiai įprasta per gydymo įstaigos langus matyti kitas įstaigas ir jų sienas, o St. John's hospisą supa žalios pievos, pro langus matomi žydintys gėlynai, girdisi paukščių čiulbesys. Kaip vėliau paaiškino kolegos, tai įprasta aplinka hospisams: paliatyvią pagalbą teikiančiuose hospisuose ligoniai gali

pirmajame aukšte esančiose palatose, iš kurių galima tiesiai patekti į lauką atvėrus plačius langus-duris. Tuo siekiama sukurti mirštančiajam kuo palankesnę aplinką.

Ligoninės direktorius Mike Coward mus supažindino su ten teikiamomis paslaugomis, o vėliau pristatė savo komandos narius, su kuriais bendraudami galėjome išsamiau sužinoti rūpimus dalykus. Džiaugiamės, kad turėjome galimybę asmeniškai pabendrauti su ten dirbančiu personalu: klinikinių paslaugų dalies vadovu Dominic Carter, socialine darbuotoja Charmain Felts, šeimų paramos dalies vadove Jane Maxfield, sielovadininke Chere Hunter. Kadangi neatsiejama mūsų komandos darbo dalis yra slaugymas, atskirai susitikome su įstaigoje ir bendruomenėje slaugos paslaugas teikiančia ir organizuojančia slaugytojų komanda. Nustebino įstaigoje veikiančias „PEPS“ koordinavimo centras – visą parą veikiančią telefoninės pagalbos ir paramos padalinys. Šioje hospiso dalyje telefonu besikreipiančius pacientus ir jų artimuosius konsultuoja slaugytojos, kurios gali suteikti informaciją ir paramą krizės atveju: teikti namuose esančiam pacientui reikalingą medicininę informaciją ar tarpininkauti su kitomis pagalbą teikiančiomis įstaigomis. Paminėtina, kad St. John's hospisas – tai ne ilgalaikę slaugą teikiančią slaugos ir palaikomojo gydymo ligoninę, o specifinės paskirties įstaiga, kurios tikslas palengvinti kiekvieno mirštančio asmens ir jo šeimos narių situaciją paskutiniame gyvenimo etape. Dėl šių ypatumų vidutinė buvimo įstaigoje trukmė yra 10 – 14 dienų. Pacientui mirus, artimiausi jo šeimos nariai kviečiami į gedėjimo grupes, kur turi galimybę gauti emocinę paramą. Šios grupės vyksta beveik metus laiko po jų artimojo mirties.

Kita įstaiga, kurią mes aplankėme – „Keech“ hospisas. Pastatas yra labai modernus, erdvas, jame yra du korpusai – vienas skirtas suaugusiems, jame yra 8 lovos, o. kitaskuriame yra 5 lovos, skirtas vaikams iki 16 metų. „Keech“

hospise mus sutiko viena iš suaugusiems skirto bloko vadovių Lisa Makey su savo kolege S. Oliver. Moterys aprodė įstaigą, supažindino su teikiamomis paslaugomis. Įdomu, kad „Keech“ hospisas yra savarankiškai veikianti institucija, nepriklausanti kitiems hospisų tinklams. Tačiau tai reiškia, kad jos teikiamos paslaugos privalo būti itin kokybiškos ir atitinkančios aukštus standartus, kad išlaikytų rėmėjų ir pacientų pasitikėjimą. Be kitų teikiamų paslaugų, „Keech“ hospise veikia baseinas, kuris yra atviras bendruomenės nariams: tuo metu, kai nevyksta procedūros ligoniams, jame už standartinį mokesť gali lankytis visi norintys bendruomenės nariai. Jų mokamas mokestis iš dalies padengia dalį pacientams baseine teikiamų procedūrų. Kadangi tai buvo ne pirmą lankoma nepagydomai sergantiems ir/ ar mirštančioms padėti skirta įstaiga, suaugusiųjų skyrius nenusustebino. Tačiau emociškai mus labai sujaudino apsilankymas vaikų korpuse. Žaidimams pritaikyta, spalvingai nudažyta, pojūčius lavinanti aplinka labai kontrastavo su mažųjų ligonių istorijomis ir kritine sveikatos būkle. Parapijos Caritas komanda turėjome galimybę pabūti ugdymo erdvėse, praleisti dalį laiko greta sergančių vaikų. Esame labai dėkingi kolegoms, sutikusiems mus priimti, skyrusiems dalį savo laiko ir pasidalijusiems profesine patirtimi.

Pažymėtina, kad Didžiojoje Britanijoje visos hospisų teikiamos paslaugos (paliatyvi pagalba, medicininės paslaugos, masažai, įvairios terapijos, psichologo konsultacijos ir kt.) yra nemokamos, tačiau juose dirbančios darbuotojų ir savanorių komandos renka lėšas paramos būdu hospisų veiklai finansuoti. Šiam tikslui veikia visas tinklas labdaros (vadinamųjų „second hand“) parduotuvėlių, kuriose gautas pelnas skiriamas hospisams išlaikyti. Taip pat yra vykdoma daug kitų iniciatyvų paramai surinkti. Tarp paminėtinų yra labdaros bėgimai, suvenyrų platinimas, labdaros kelionės, spalvų terapijos užsiėmimai ir kiti.

Mieliems skaitytojams norime priminti, kad mūsų Kristaus Prisikėlimo parapijos Caritas struktūroje veikiančios Pagalbos namuose tarnybos darbuotojai ir savanoriai lanko sergančius, vyresnio amžiaus, vienišus ir/ar neįgalius asmenis namuose teikdami jiems reikalingą pagalbą ir paslaugas: lydi į gydymo įstaigas, padeda pasirūpinti asmenine higiena, organizuoja dienos užimtumą dienos centre, veda mankštų užsiėmimus ir kt. Taip pat organizuojami ilgalaikiai slaugos ir sielovados kursai „Gailėtingai veik“, kuriuose kviečiami dalyvauti visi geros valios norintys padėti bendruomenės nariai ar savo sergančius artimuosius slaugantys šeimos nariai.

Norinčius įsijungti į veiklą ar gauti daugiau informacijos, prašome kreiptis: Kristaus Prisikėlimo parapijos namai, Aukštaičių g. 6, Kaunas, tel.: 837 323548, 8 683 18 181, el. paštas lc.slauga@gmail.com

Parapijos gyvenimo atspindžiai*Piligrimių iš Ispanijos savanorystė parapijoje*

Liepos 18 – 26 d. Kaune viešėjo būrelis ispanių, keliaujančių į Pasaulio jaunimo dienas Krokuvėje. Ispanės savaitę laiko nusprendė skirti savanorystei bei įsijungti Kristaus Prisikėlimo parapijos Pagalbos namuose tarnybos vykdomas veiklas.

Pirmąją dieną savanorės susipažino su Pagalbos namuose tarnybos komanda bei vykdomomis veiklomis, lankomais klientais ir jų poreikiais. Vėliau turėjome užsiėmimą, kurio metu dalijomės savo svajonėmis bei tikslais. Kitas dvi dienas jaunosios ispanės savanorės lankėsi klientų namuose, susipažino su jais, bendravo bei padėjo senyvo amžiaus žmonėms susitvarkyti butyje. Paskutinąją dieną savanorės ispanės įsijungė į socialinės pagalbos centro neįgaliesiems organizuojamą veiklą, kurios metu ruošėmės būsimai parapijos mugei – kartu gaminome rožinius. Vėliau savanorės iš Ispanijos kartu su Senamiesčio vaikų dienos centro socialine pedagoge Daiva Malinauskaite ir vaikais taip pat apsilankė Kristaus Prisikėlimo bazilikoje ir

grožėjosi Kauno panorama, atsiveriančia nuo bazilikos terasos.

Labai džiaugiamės kartu praleistu laiku bei nuveiktais gerumo darbais ir linkime piligrimėms geros tolesnės kelionės bei neišdildomų įspūdžių Pasaulio jaunimo dienose. Telaimina jus Viešpats!

„Sekmadienio muzikos“ vakarai Kristaus Prisikėlimo bazilikos terasoje

Prasidėjus atostogų metui, jau trečią sezoną muzikos mėgėjus sukviečia vasaros koncertai, vykstantys netoli dangaus – bene įspūdingiausioje atviroje Kauno erdvėje ant Kristaus Prisikėlimo bazilikos terasos. Šiuos „Sekmadienio muzikos“ koncertus organizuoja VŠĮ Kauno religinės muzikos centras, Kauno Kristaus Prisikėlimo parapija, Kauno m. savivaldybė.

Pirmąjį šios vasaros koncertą, įvykusį birželio 19 d., pradėjo maestro Artūro Noviko džiaz mokyklos vokalinis ansamblis „Jazz Izland“. Nuo vėjo ir saulės modernioje palapinėje apsaugoti jaunieji atlikėjai savo įvairių, autentišką ir kartu novatorišką repertuarą, daugiausiai atliekamą be jokio instrumentinio pritarimo, su jaunatvišku džiaugsmu įtaigiai perteikė gausiai susirinkusiems klausytojams.

Birželio 26 d., sekmadienį, koncertavo Naujų idėjų kamerinis orkestras NI&CO – žaibiškai pasaulio koncertų

sales užkariaujantis orkestras. Orkestro koncertai – tai be natų atliekama muzika, minimalistinis judesys, jautrus ir įtaigus ryšys su publika, dizainas, emocijas stipriai veikiančios koncertų programos, tai energijos užtaisai, gebantis išjudinti, sukelti aktyvias diskusijas, bet niekada nepaliekantis abejingų.

Liepos 3 d. sekmadienio vakarą klausytojus pakvietė grupė „Šalutinis efektas“, kurią sudaro unikalaus skambesio profesionalių muzikų duetas – Justė Sakalytė (saksofonas, vokalas, klavišinis instrumentas, skudučiai) ir Ingrida Spalinskaitė-Kurienė (koncertinės kanklės). Grupė džiugino savo kūrybos muzika, atliko aranžuotas lietuvių tautos šimtametės melodijas ir mėgstamų atlikėjų kūrinius. Šioje naujausioje programoje duetui talkino ir perkusijos meistras Gediminas Mačiulskis, grojantis įvairiausiai skirtingų pasaulio kraštų mušamaisiais instrumentais

Liepos 26 d. vakarą gausius klausytojus sužavėjo prancūziškos muzikos vakaras su dviem jaunais ir talentingais atlikėjais – Nerijus Bakula (akordeonas) ir Evelina Sašenko (vokalas).

Žavioji Evelina Sašenko – viena ryškiausių Lietuvos vokalistė, daugybės konkursų laureate, muzikinių vaidmenų atlikėja, Nacionalinio Eurovizijos dainų konkurso bei įvairių muzikos bei televizijos projektų dalyvė, galinti didžiuliu bendra kūrybine veikla su aukščiausio lygio profesionalais. Nerijus Bakula, baigęs Lietuvos muzikos ir teatro akademijos bakalauro studijas, ne kartą laurus yra skynęs respublikiniuose bei tarptautiniuose konkursuose ir kaip solistas, ir kaip įvairių ansamblių narys.

Vasara dar tęsiasi, tad linkime įsimintinų pažinčių su naujais atlikėjais ir nuostabios muzikos, atgaivinančios sielą, keliančios nuotaiką ir mintis į dangų.

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiu „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt. Tiražas 1000 egz.

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai:

Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Rima Lipšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis